

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců JUDr. Evy Pechové a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce A): **M. M.**

žalobce B): **S. R.**

oba zastoupeni advokátem JUDr. Ondřejem Tošnerem
se sídlem Slavíkova 23, Praha 2

proti
žalovanému:

Magistrát hlavního města Prahy
se sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1

za účasti osoby zúčastněné
na řízení:

Hájovna s. r. o., IČ: 28400933,
sídlem Třebonice 119, Praha 5
zastoupena advokátkou JUDr. Sylvií Laušmanovou, Ph.D.,
se sídlem K Hutím 665/5, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2019, č. j. MHMP 2230817/2019,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:**I.****Základ sporu**

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jím podané odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, odboru výstavby (dále též „stavební úřad“ či „prvostupňový správní orgán“) ze dne 3. 1. 2019, č. j. MCP6 304919/2018 (dále též „prvostupňové správní rozhodnutí“ či „rozhodnutí stavebního úřadu“), jímž byla k žádosti osoby zúčastněné na řízení (dále též „stavebník“), výrokem pod bodem I. povolena stavba „*bytový dům “X” o 16 bytových jednotkách včetně napojení na inženýrské sítě a přeložení stávajícího stožáru VO na pozemcích parc. č. X, Y, Z v k. ú. X*“ (dále jen též „stavba“ či „daná stavba“) podle § 115 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu ve znění rozhodném (dále jen „stavební zákon“); výrokem pod bodem II. bylo rozhodnuto o námitkách účastníků řízení podle § 115 odst. 1 stavebního zákona. Prvostupňové správní rozhodnutí bylo žalobou napadeným rozhodnutím podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“), žalovaným změněno toliko formulačně, když z jeho výroku bylo ze slovního spojení „opakované stavební povolení“ vypuštěno slovo „opakované“ a ve zbytku bylo prvostupňové správní rozhodnutí potvrzeno.
2. Soud upozorňuje, že v průběhu soudního řízení rozhodl usnesením ze dne 5. 5. 2020, č. j. 5 A 175/2019 – 109, o spojení věcí vedených před zdejším soudem pod sp. zn. 5 A 175/2019 [tj. soudní řízení vedené na návrh žalobce A)] s věcí vedenou pod sp. zn. 15 A 3/2020 [tj. soudní řízení vedené na návrh žalobce B)] ke společnému projednání a rozhodnutí s tím, že obě řízení budou nadále vedena pod sp. zn. 5 A 175/2019. Soud k uvedenému procesnímu rozhodnutí přistoupil proto, že oba návrhy na zahájení řízení směřují proti stejnému správnímu rozhodnutí – tedy žalobou napadené rozhodnutí je v obou soudních řízeních stejné (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2020, č. j. 1 As 390/2020 – 64, ze dne 25. 2. 2010, č. j. 6 As 35/2008 – 163, ze dne 23. 8. 2006, č. j. 8 As 32/2005 – 88).

II.**Podstatná skutková zjištění vyplývající ze správního spisu**

3. Územní rozhodnutí pro danou stavbu bylo vydáno dne 21. 7. 2010 (v právní moci dne 23. 8. 2010); rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desku dne 21. 7. 2010 a sejmuto dne 6. 8. 2010. Výroková část územního rozhodnutí byla dotčena opravou zřejmých nesprávností v jeho písemném vyhotovení, provedených rozhodnutím sp. zn. SZ MCP6 110799/2011/OV/Ko (právní moc dne 17. 1. 2012); opravené územní rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce dne 4. 12. 2011 a sejmuto dne 30. 10. 2011.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

4. Dne 15. 8. 2012 byla osobou na řízení zúčastněnou podána na stavební úřad žádost o stavební povolení současně s projektovou dokumentací vypracovanou v srpnu 2012.
5. Dne 3. 1. 2019 bylo vydáno prvostupňové správní rozhodnutí, jímž byla daná stavba povolena a současně rozhodnuto o námitkách účastníků řízení dle § 115 odst. 1 stavebního zákona. Žalobci s tímto rozhodnutím nesouhlasili, proto proti němu brojili odvoláním.
6. Žalovaný odvolání žalobců žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a současně co se týče rozhodnutí o námitkách, vysvětlil, že je ohledně jejich posouzení vázán ustanovením § 114 stavebního zákona. Přičemž z citovaného zákonného ustanovení vyplývá, že účastník řízení může uplatnit pouze ty námitky, které směřují proti projektové dokumentaci; způsobu provádění stavby; způsobu užívání stavby; požadavkům dotčených orgánů, ale jen pokud je jimi přímo dotčeno vlastnické právo účastníka či právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Dále upozornil, že se v rámci koncentrační zásady nepřihlíží k námitkám, jež byly či mohly být uplatněny při územním řízení dle § 89 stavebního zákona; při pořizování regulačního plánu dle § 62 stavebního zákona; při vydání územního opatření o stavební uzávěře dle § 97, § 98, § 99 stavebního zákona anebo územního opatření o asanaci území dle § 97, § 98 a § 100 stavebního zákona.
7. Poté se žalovaný vyjádřil k jednotlivým námitkám uplatněným účastníky stavebního řízení. Na straně 8 až 28 žalobou napadeného rozhodnutí se zabýval námitkami odvolatele L.; na straně 28 až 32 námitkami žalobce A) a na straně 32 až 39 námitkami žalobce B). Konkrétně námitku žalobce A), že stavební řízení bylo zahájeno nezákonně, když pozbylo platnosti (předchozí) územní rozhodnutí o umístění dané stavby, posoudil jako nedůvodnou, jelikož z ní nevyplývá, jak by žalobce A) mohl být jejím uplatněním přímo dotčen na svých vlastnických právech. Přesto uvedl, že územní rozhodnutí nabylo právní moci dne 23. 8. 2010, jeho platnost by tak uplynutím zákonem stanovené dvouleté lhůty mohla skončit až ke dni 23. 8. 2012; přičemž žádost o stavební povolení byla podána před uplynutím této zákonem stanovené lhůty, a to dne 15. 8. 2012. K odvolací námitce žalobce A), že žádost o stavební povolení byla podána neúplná, odkázal žalovaný na odůvodnění obdobné námitky odvolatele L. na stranách 9 až 14 odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Zde žalovaný s odkazem na § 93 odst. 4, § 110 odst. 2 písm. d) stavebního zákona a § 45 odst. 2 správního řádu vyložil svůj právní názor na zákonem použitý pojem *úplná* žádost. Žalovaný byl přesvědčen, že pokud žádost neobsahuje stanoviska či závazná stanoviska dotčených orgánů v době svého podání, či vykazuje-li nedostatky v předložené dokumentaci, neznamená to, že by se jednalo o neúplnou žádost, pokud je tato později řádně doplněna. Připustil, že stavebník v dané věci pochybil, když nedoložil k žádosti stanoviska a závazná stanoviska dotčených orgánů, která měl v době podání žádosti k dispozici, či následně upravoval nedostatky projektové dokumentace. Nicméně stavební úřad vyzval stavebníka k odstranění nedostatků podané žádosti, což stavebník učinil. Žalovaný rozhodně odmítl, že by se v dané věci jednalo o *neúplnou* žádost ve smyslu § 93 stavebního zákona, jež by měla za následek pozbytí platnosti územního rozhodnutí. Ze sporované žádosti totiž jasně vyplývalo, co je předmětem řízení a současně s ní byla doložena i projektová dokumentace, zpracovaná k tomu oprávněnou osobou. Žalovaný tak byl přesvědčen, že zákonem vyžadovaná *úplná* žádost byla stavebníkem řádně podána v zákonem stanovené dvouleté lhůtě.

8. K odvolací výtce nedoložení listin: stanoviska TSK hl. m. Prahy, zn. 1987/08/220Ve ze dne 17. 10. 2008, stanoviska odboru ochrany prostředí MHMP, zn. S-MHMP-515718/2008/1/OOP/VI, ze dne 10. 10. 2008, vyjádření společnosti Telefonica ČR, a. s., č. j. 143648/2012 ze dne 1. 3. 2012, jež byly všechny vydány před datem podání žádosti, žalovaný uvedl následující. Ohledně stanoviska TSK hl. m. Prahy poukázal na to, že se vztahuje toliko k dokumentaci určené pro územní řízení nikoli pro stavební řízení; přičemž aktualizace tohoto stanoviska byla provedena až dne 5. 12. 2012, tj. po datu, kdy byla žádost podána. Co se týče vyjádření společnosti Telefonica ČR, s. s., uvedl, že toto nebylo podkladem pro vydání stavebního povolení. A dodatečné doložení stanoviska odboru ochrany prostředí MHMP až v rámci doplnění žádosti dne 6. 12. 2012, nemělo za následek pozbytí platnosti územního rozhodnutí. V této souvislosti dále konstatoval, že ve spise je doložena dokumentace, která je zpracovaná v rozsahu požadovaném vyhláškou č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb ve znění do 28. 3. 2013. Citoval přílohu k vyhlášce, v níž se stanoví, že: „[p]rojektová dokumentace musí obsahovat vždy části A až F členěné na jednotlivé položky s tím, že rozsah jednotlivých částí musí odpovídat druhu a významu stavby, jejímu umístění, stavebně technickému provedení, účelu využití, vlivu na životní prostředí a době trvání stavby“. Zdůraznil, že stavebníkem doložená projektová dokumentace k žádosti uvedené části dle rozpisu obsahovala. Uvedl, že na soupisce (deskách) projektové dokumentace jsou její jednotlivé části rozepsány – A. Průvodní zpráva; B. Souhrnná technická zpráva; C. Situace stavby, dokladová část; E. Zásady organizace výstavby; část F. Dokumentace stavby, dále rozlišená na pozemní objekty (architektonické a stavebně technické řešení, stavebně konstrukční část, požárně bezpečnostní řešení, technika prostředí staveb a dopravní řešení) a inženýrské objekty. Žalovaný uzavřel, že ke dni podání žádosti, doložená projektová dokumentace obsahovala základní náležitosti vyžadované vyhláškou. Pripustil, že v průběhu řízení byly části dokumentace měněny a doplňovány (např. část Požárně bezpečnostní řešení stavby, jehož revize proběhla v říjnu, Průvodní zpráva, Souhrnná technická zpráva, Koordinační situace, stavebně konstrukční část). Nicméně uvedené nemůže mít dopad na posouzení úplnosti žádosti. K částem projektové dokumentace, které nebyly spolu se žádostí doloženy (konkrétně část projektu F.1.4.6. Elektrická požární signalizace a F.1.4.7. Samočinné odvětrávací zařízení), konstatoval, že tyto byly zpracovány na základě požadavků dotčených správních orgánů a nejsou obligatorní součástí projektové dokumentace. Taktéž není obligatorní součástí projektové dokumentace Studie osvětlení a oslunění ani Inženýrskogeologický a hydrogeologický průzkum. Absenci výkresu ozelenění v projektové dokumentaci žalovaný nepovažoval za natolik závažnou, aby mohla způsobit nepřezkoumatelnost projektové dokumentace. Uzavřel, že stavebník nepodal toliko formální žádost, byť ji následně doplňoval, nýbrž se jednalo o žádost způsobitou být podkladem pro rozhodnutí. Navíc měl žalovaný za to, že z námitky opět nevyplývá, jak by měl být jejím uplatněním žalobce A) dotčen na svých vlastnických právech.
9. K odvolací námitce žalobce B) spočívající v nedoložení odkazované přílohy k podání stavebníka ze dne 21. 10. 2015, kdy touto přílohou, dle textu podání, měl být projekt zpracovaný do stupně dokumentace pro provedení stavby, z něž měla vyplývat nedotknutelnost sousedních pozemků prováděním stavby, avšak namísto toho byly, dle tvrzení žalobce B), k podání stavebníka připojeny jen plná moc a výkres požárně nebezpečného prostoru, žalovaný opět nejprve upozornil, že z uplatněné námitky nevyplývá přímé dotčení žalobce B) na jeho vlastnických právech. Poté žalovaný konstatoval, že podání ze dne 21. 10. 2015 je vyjádřením stavebníka na námitky vznesené

účastníky řízení. Přičemž zmínku o připojení projektu zpracovaného do stupně dokumentace pro provedení stavby, řešící odstupové vzdálenosti navrhované stavby od hranic sousedních nemovitostí, lze nalézt ve vyjádření zmocněnce stavebníka k námitce uplatněné v roce 2015 v prvoinstančním řízení účastníkem L. v souvislosti s rozměry stavební jámy. Žalovaný v této souvislosti poukázal na prvostupňové rozhodnutí, v němž stavební úřad k této námitce uvedl, že vymezení staveniště bylo provedeno již územním rozhodnutím. Přesto stavebník připojil k podání nad rámec svých povinností projekt rozpracovaný do stupně dokumentace pro provedení stavby, z něž lze zjistit, že sousední pozemky nebudou prováděním stavby v žádném případě dotčeny. Přílohou podání jsou výkresy Požárně nebezpečného prostoru, vypracované dne 4. 9. 2015 Ing. M. H., obsahující i textaci týkající se odstupových vzdáleností ve vztahu k požárně nebezpečnému prostoru navrhované stavby od sousedních objektů. Připustil, že v podání stavebníka ze dne 21. 10. 2015 použitý pojem „projekt“ pro označení doložených výkresů, nebyl zvolen vhodně; nicméně námitku vyhodnotil jako nedůvodnou. Dále žalovaný i námitku, že požárně bezpečnostní řešení stavby bylo doplněno až dne 7. 3. 2013, jenž přesto není úplné, neboť absentují výkresy se zakreslením požárně nebezpečných odstupů stavby, posoudil jako nedůvodnou. Uvedl, že v závazném stanovisku MV-GŘ HZS ČR ze dne 24. 9. 2019, č. j. MV-65839-4/PO-PRE-2019, jímž bylo potvrzeno závazné stanovisko HZS hl. m. Prahy ze dne 31. 7. 2018, č. j. HSAA-8852-3/2018, se k námitkám žalobce B) vyjádřil příslušný orgán následovně. Závazné stanovisko ze dne 31. 7. 2018 bylo vydáno na základě posouzení projektové dokumentace stavby dle § 31 odst. 1 písm. b) zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění rozhodném, a to v rozsahu požárně bezpečnostního řešení s datem 06/2018, jež zpracoval Ing. M. H. č. ČKAIT X. Ze stejného požárně bezpečnostního řešení bylo vycházeno i ve stavebním povolení na stavbu ze dne 3. 1. 2019, č. j. MCP6 304919/2018, kde bylo napsáno, že stavba bude provedena podle projektové dokumentace, kterou vypracoval Ing. arch. M. T. dat. 08/2012 s provedenými revizemi v průběhu řízení. Požárně bezpečnostní řešení dat. 06/2018 obsahuje výkres požárně nebezpečného prostoru a nepožaduje samočinné odvětrávací zařízení ani elektrickou požární signalizaci. Proto žalovaný posoudil námitky žalobce B) ohledně absence výkresů požárně nebezpečného prostoru, samočinného odvětrávacího zařízení a elektrické požární signalizace jako neopodstatněné, neboť se vztahují k jiné verzi požárně bezpečnostního řešení. Žalobce B) rovněž uplatnil námitku neplatného územního rozhodnutí z důvodu nepodání úplné žádosti v zákonem stanovené lhůtě. Žalovaný opět v souvislosti s touto námitkou odkázal na její vypořádání v odůvodnění obdobné námitky odvolatele L. na stranách 9 až 14 odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí (viz výše).

10. Žalovaný se na stranách 8 až 9 odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí věnoval vypořádání námitky odvolatele L., který projektové dokumentaci doložené stavebníkem k žádosti o stavební povolení vytkl, že výkopová jáma je naprojektována do značných rozměrů tak, že bude realizována prakticky na společné hranici pozemku; tudíž stavebníkovo řešení nelze provést bez zásahu do sousedního pozemku. Žalovaný ani s touto námitkou nesouhlasil, jelikož projektová dokumentace obsahuje konstrukční řešení stavby a statické posouzení. Doloženo bylo i podrobné zajištění stavební jámy záporovým pažením a svahováním tak, aby nedošlo k zásahu do sousedních pozemků. V části dokumentace provádění staveb je popsán způsob uskutečnění pažení výkopu v blízkosti sousedního pozemku parc. č. X v k. ú. X (ve vlastnictví účastníka L.). Žalovaný odkázal i na Technickou zprávu stavebně konstrukční části projektové dokumentace F.1.2.1.c.1. - Zajištění stavební jámy ze dne 6. 3. 2013, z níž vyplývá, že z jižní strany jámy se

předpokládá, že její obvod bude zabezpečen pomocí svahování; jen v nejnútnejších případech by bylo využito pažení; severní, východní a západní strany stavební jámy budou zajištěny pomocí záporového pažení (ocelových válcovaných I profilů, vkládaných do předvrtaných otvorů a kotvených obetonováním a krátkými zemními kotvami). Dále upozornil, že v části projektové dokumentace D.1.2.b „Zajištění stavební jámy“, ze dne 31. 1. 2012 vypracované Ing. V, Ph.D., je uvedeno, že: „v západní části stavební jámy – směrem k pozemku žalobce B), je projektován výkop do maximální hloubky 6,3 m; ve východní části – směrem k pozemkům L. a žalobce A) je výkop maximální hloubky 2,3 m veden těsně na hranici pozemku. V severní a jižní části je možné použít svahový výkop. Všechny výškové rozdíly uvnitř zajištěné stavební jámy budou provedeny svahováním ve sklonu 1:0,5“. Na západní straně jsou navržena záporová pažení HEB 140 po 2,0 m. Na východní straně jsou navrženy záporové HEB 140 délky 5,0 m s roztečí 2200 mm, ve druhé části 4,0 m s roztečí 2700 mm. Záporové jsou provedeny z profilu HEB 140 různých délek, které jsou vkládány do vrtu. Část záporové pod úroveň stavební jámy bude osazena do suchého betonu C12/15, část záporové nad úroveň stavební jámy bude vyplněna pískem. Pažiny budou vkládány do HEB 140 při provádění výkopu a budou tvořeny nehraněným řezivem tl. 60 mm. Prostor mezi pažinami a rostlým terénem bude po osazení pažin vyplněn štěrkopískem a ručně uhuťněn. Žalovaný pak z výkresů řezů SO01 D.1.2.b.2. - Zajištění stavební jámy dovodil, že navrhované řešení je realizovatelné bez zásahu do sousedních pozemků. Žalovaný odkázal na § 1017 občanského zákoníku s tím, že toto zákonné ustanovení se vztahuje k výsadbě nových stromů v těsné blízkosti společné hranice pozemků; přičemž v dané věci není navržena výsadba stromů při hranici s pozemkem účastníka, nýbrž z jihu a při severní straně novostavby. Navíc výsadba zeleně není předmětem stavebního povolení. Dále žalovaný konstatoval, že daná stavba je od hranice s pozemkem parc. č. X k. ú. X vzdálena 4 m a od sousedního domu čp. X na pozemku parc. č. X v k. ú. X 12,25 m – vše ve vlastnictví žalobce B) a jeho manželky; od společné hranice s pozemky parc. č. X, Y k. ú. Xe je vzdálena 6,10 m, dále od společné hranice s pozemkem parc. č. X k. ú. X je vzdálena 3,47 m a od sousedního domu č. p. X na pozemku parc. č. X k. ú. X 25 m – vše ve vlastnictví žalobce A). Žalovaný proto uzavřel, že vzájemné odstupy staveb byly dle čl. 8 odst. 3 OTTP dodrženy.

III.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného

11. Oba žalobci podali, co se týče uplatněných žalobních námitek, obsahově zcela stejné žaloby. Předně v obecné rovině namítali, že žalobou napadené rozhodnutí, resp. rozhodnutí stavebního úřadu, je v rozporu se zákonem a dalšími právními předpisy.
12. Poté již konkrétně namítali neplatnost rozhodnutí o umístění stavby. Za stěžejní důvod, pro který nebylo lze stavbu povolit, totiž považovali skutečnost, že územní rozhodnutí o umístění dané stavby ze dne 21. 7. 2011, č. j. MCP6 035129/2010, pozbylo platnosti uplynutím zákonem stanovené lhůty. V této souvislosti odkázali na § 93 odst. 4 stavebního zákona, ve znění platném v roce 2012, jenž stanoví, že územní rozhodnutí pozbývá platnosti, není-li ve lhůtě jeho platnosti (2 roky) podána *úplná* žádost o stavební povolení. Byli přesvědčeni, že v dané věci k podání úplné žádosti o stavební povolení v zákonem stanovené lhůtě nedošlo. Rozhodnutí o umístění stavby totiž nabylo právní moci dne 23. 8. 2020, a byť žádost o stavební povolení byla podána před uplynutím dvouleté lhůty dne 15.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

8. 2012, nebyly k ní doloženy zákonem stanovené nezbytné náležitosti dokumentace stavby, a to

(a) Požárně bezpečnostní řešení stavby – dle přílohy č. 1 bod F. odst. 1.3. vyhlášky č. 499/2006 Sb., které bylo doplněno až po uplynutí zákonem stanovené lhůty dne 7. 3. 2013, kompletní požárně bezpečnostní řešení stavby je datováno až v červnu 2018;

(b) Výkres stavební jámy včetně stanovení průběhu prací s garancí, že nedojde k poškození sousedních nemovitostí dle podmínky č. 19 rozhodnutí o umístění stavby;

(c) Půdorysy základů s vyznačením hladiny spodní vody dle přílohy č. 1 bod F. odst. 1.1.2. písm. a) vyhlášky č. 499/2006 Sb.;

(d) Studie osvětlení a oslunění prokazující splnění požadavků OTTP dle přílohy č. 1 bod F. odst. 1.4.3. vyhlášky č. 499/2006 Sb. a dle podmínky č. 19 rozhodnutí o umístění stavby;

(e) Výkres ozelenění pozemku s návrhem náhradní výsadby dle podmínky č. 10 rozhodnutí o umístění stavby.

Dále žalobci namítali, že spolu se žádostí o vydání stavebního povolení nebyly dodány ani náležitosti týkající se dokumentace stavby, a to

(f) Koordinační situace stavby dle přílohy č. 1 bod C. písm. b) vyhlášky č. 499/2006 Sb., když koordinační situace je datována až dne 4. 12. 2012, přičemž úplná a přehledná koordinační situace byla doplněna až dne 7. 3. 2013;

(g) Zákres stavby do katastrální mapy dle přílohy č. 1 bod C. písm. a) vyhlášky č. 499/2006 Sb., kdy úplný a přehledný výkres byl doplněn až dne 7. 3. 2013;

(h) Výkresy půdorysu 1. PP a řez („201“) dle přílohy č. 1 bod F. odst. 1.1.2. písm. b) a c) vyhlášky č. 499/2006 Sb. jsou datovány dne 16. 10. 2012;

(ch) část dokumentace A. Průvodní zpráva dle přílohy č. 1 bod A. vyhlášky č. 499/2006 Sb., která byla doplněna až dne 7. 3. 2013;

(i) část dokumentace B. Souhrnná technická zpráva dle přílohy č. 1 bod b. vyhlášky č. 499/2006 Sb., která je datována až dne 16. 10. 2012;

(j) část dokumentace F. Technická zpráva dle přílohy č. 1 bod F odst. 1. 1. vyhlášky č. 499/2006 Sb., která je datována dne 16. 10. 2012, k jejímu kompletnímu doplnění však došlo až dne 7. 3. 2012;

(k) část dokumentace Stavebně konstrukční část (technická zpráva, statické posouzení) dle přílohy č. 1 část F bod 1.2. vyhlášky č. 499/2006 sb., která je datována až dne 7. 12. 2012;

(l) část dokumentace obsahující - Způsob založení stavby a technologické podmínky postupu prací dle přílohy č. 1 část F. bod 1.1.1. písm. f) a bod 1.2.1. písm. e) vyhlášky č. 499/2006 Sb., která je datována až dne 6. 3. 2013, část „zajištění jámy“ byla vypracována až dne 31. 1. 2015;

(m) dokumentace Samočinného odvětrávacího zařízení dle přílohy č. 1 bod F odst. 1.4. písm. c), odst. 1.4.1. písm. d) a odst. 1.4.2. vyhlášky č. 499/2006 Sb., která je datována až dne 17. 10. 2012;

(n) dokumentace Elektrické požární signalizace dle přílohy č. 1 bod F odst. 1.4. písm. h), odst. 1.4.1. písm. i) a odst. 1.4.2. vyhlášky č. 499/2006 Sb., jež je datována až dne 17. 10. 2012;

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

(o) Inženýrskogeologický průzkum a hydrogeologický průzkum dle přílohy č. 1 bod F odst. 1.1.1. písm. f) vyhlášky č. 499/2006 Sb., k čemuž žalobci zdůraznili, že pokud musí být součástí dokumentace způsob založení objektu s ohledem na výsledky inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu, dovodili, že pak musí být i takovéto průzkumy doloženy, uvedená část dokumentace je datována až v říjnu 2012;

(p) vyjádření správců infrastruktury dle přílohy č. 2 část B. odst. 9 vyhlášky č. 526/2006 Sb., jež bylo doloženo až s podáním doplnění žádosti o stavební povolení dne 6. 12. 2012 (např. vyjádření PVK a.s. ze dne 10. 9. 2012 a ze dne 8. 10. 2012, vyjádření PRE distribuce a. s. ze dne 17. 10. 2012, vyjádření P.P. distribuce a. s. ze dne 28. 11. 2012).

13. Žalobci pak s ohledem na shora uvedené shrnuli, že stěžejní podklad pro rozhodnutí o povolení stavby, tj. projektová dokumentace stavby, nebyl k žádosti ke dni uplynutí dvouleté lhůty, tj. ke dni 25. 8. 2012, připojen v úplném rozsahu. Taktéž konstatovali, že i další výše vypočtené absentující dokumenty jsou pro rozhodnutí ve věci klíčové, bez nichž nebylo možno o žádosti rozhodnout, resp. stavbu povolit dle § 76 odst. 1 a § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona. Žalobci zásadně nesouhlasili s opačným posouzením této námitky žalovaným. Byli přesvědčeni, že se nejednalo toliko o odstranění bagatelních nedostatků již předložené projektové dokumentace, nýbrž o podstatné doplňování jejích obligatorních náležitostí. Odmítli v dané věci možnost aplikace § 45 odst. 2 správního řádu, jelikož je nutno vycházet ze speciální úpravy obsažené v § 93 odst. 4 stavebního zákona. Zdůraznili, že sporná žádost nesplňovala požadavky právních předpisů, když pro absenci projektové dokumentace nemohla být úplná. Měli za to, že je třeba od sebe pojmově odlišit žádost, kterou lze dle obsahu posoudit od žádosti neúplné, která neobsahuje zákonem a vyhláškou požadované náležitosti a k jejich doplnění dojde až po uplynutí zákonem stanovené dvouleté lhůty. V této souvislosti odkázali na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2017, č. j. 9 As 175/2016 – 50, a na odborný komentář k § 93 odst. 4 stavebního zákona. Žalobci pak uzavřeli, že rozhodnutí o umístění stavby pozbylo platnosti tím, že v zákonné lhůtě nebyla podána úplná žádost o stavební povolení; stavbu tak nebylo možno povolit a stavební povolení bylo vydáno v rozporu s § 76 odst. 1, § 93 odst. 4 a § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona.
14. Dále žalobci namítali, že v řízení nebylo stavebníkem doloženo, že při provádění stavby, konkrétně při hloubení stavební jámy, nedojde k dotčení a ohrožení sousedních pozemků a staveb. Pripustili, že stavebník ve svém podání ze dne 20. 10. 2015 uvedl, že v příloze předkládá projekt, ze kterého lze zjistit, že k dotčení sousedních pozemků stavbou nedojde, nicméně žádný takovýto projekt či dokumentace fakticky nebyly k podání stavebníka připojeny, když v příloze k podání byla zaslána jen plná moc a výkres požárně nebezpečného prostoru. Žalobci nesouhlasili ani s vypořádáním této námitky stavebním úřadem, který uvedený stav vysvětlil jako chybu v psaní stavebníka. Byli přesvědčeni, že stavební úřad měl vyzvat stavebníka k řádnému doplnění podání. Rovněž tak nesouhlasili s vypořádáním této námitky žalovaným, který na str. 34 žalobou napadeného rozhodnutí uvedl, že výkresy stavby, v příloze k danému podání, prokazují její dostatečnou vzdálenost od sousedních objektů. Upozornili, že následně žalovaný připustil, že stavebník k podání přiložil jen výkresy požárně nebezpečného prostoru, správně měl ale doložit výkresy dokumentující nedotčení okolních nemovitostí v souvislosti s budováním a rozměry stavební jámy, což se nestalo. Jelikož ve správním spise nejsou založeny doklady, z nichž by vyplývalo nedotčení okolních pozemků stavbou, žalobci dovodili, že projektová dokumentace nesplňuje požadavky zejména přílohy č. 1 část F bod 1.1.1. písm. f) a bod

1.2.1. písm. e) vyhlášky č. 499/2006 Sb. Navíc upozornili, že stavba obsahuje i podzemní podlaží s podlahou několik metrů pod terénem a hloubka stavební jámy má dosahovat cca 4 m, vzdálenost stavby od hranic pozemků je jen několik metrů (konkrétně od pozemku žalobce A je stavba vzdálena 3,47 m a od pozemku žalobce B je vzdálena 4 m).

15. Poté žalobci v závěrečné části IV. žaloby konstatovali, že byli nezákonným žalobou napadeným rozhodnutím zkráceni na svém vlastnickém právu, neboť zejména došlo k narušení pohody bydlení v důsledku zhoršení kvality a hodnoty prostředí v dotčené lokalitě, jelikož stavba je naddimenzovaná a nadměrně zatěžující okolí. Namítali i možné ohrožení svých stavbou dotčených nemovitostí, když stavebník nedoložil dokumenty, které by prokazovaly, že sousední nemovitosti nemohou být zejména hloubením stavební jámy dotčeny. Hloubka stavební jámy má dosahovat cca 4 m, přitom vzdálenost stavby od hranice pozemku žalobce B) je taktéž jen 4 m.
16. Žalobci navrhli soudu, aby zrušil žalobou napadené rozhodnutí.
17. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 15. 1. 2020 v plném rozsahu odkázal na žalobou napadené rozhodnutí. Poté zopakoval, že z jazykového znění § 93 odst. 4 stavebního zákona nevyplývá, že by žádost o stavební povolení musela být *úplná* již v okamžiku svého podání, neboť není vyloučeno její doplnění; navíc pojem „*úplná žádost*“ není v zákoně jasně definován. Žalovaný měl za to, že žádost, která byla podána v zákonem stanovené době a třebaže vykazovala nedostatky v předložené projektové dokumentaci, mohla být později doplněna, aniž by způsobila pozbytí platnosti územního rozhodnutí. Žalovaný zdůraznil, že v dané věci byla žádost o stavební povolení úplná, jelikož byla doložena projektovou dokumentací, zpracovanou k tomu oprávněnou osobou, bylo z ní seznatelné, co je předmětem řízení a měla vypovídající schopnost (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2017, sp. zn. 9 As 175/2016).
18. Žalovaný navrhl soudu, aby nedůvodnou žalobu zamítl.
19. Žalobci v replice ze dne 15. 5. 2020 setrvali na svém právním názoru, že žádost osoby na řízení zúčastněné nebyla podána dne 15. 8. 2012 jako úplná. Zásadně nesouhlasili s žalovaným tvrzenou možností zhojit neúplnou žádost jejím dodatečným doplněním. Zdůraznili, že v tomto případě byla žádost doplňována opakovaně po dobu 6 let. Přičemž o žádosti mohlo být rozhodnuto až poté, kdy byla řádně doplněna. Zdůraznili, že projektová dokumentace doložená k žádosti nemohla být úplná, když neobsahovala stěžejní části dokumentace dle vyhlášky č. 499/2006 Sb. Žalobci k části dokumentace týkající se zajištění stavební jámy uvedli, že bez sporovaného Výkresu by nemohla být splněna podmínka č. 19 územního rozhodnutí vyžadující podrobný návrh založení stavby a přípravy staveniště garantující, že nedojde k přenosu otřesů a poškození sousedních budov. Žalobci byli přesvědčeni, že při absenci údajů o stavební jámě (jejím rozsahu a způsobu zajištění) nelze přezkoumat splnění podmínky územního rozhodnutí na nepoškození sousedních nemovitostí při výstavbě a nelze ani považovat za doložený podrobný návrh založení stavby. Připustili, že doložení zajištění stavební jámy výslovně není stanoveno vyhláškou č. 499/2006 Sb., nicméně bez doložení údajů o rozsahu a způsobu zajištění stavební jámy dokumentace nesplňuje náležitosti dle přílohy č. 1 část F. bod 1.1.1. písm. f) a bod 1.2.1. písm. e) vyhlášky č. 499/2006 Sb. Zopakovali, že k žádosti přiložená dokumentace neobsahovala veškeré zákonem stanovené části s tím, že nelze posuzovat soupis obsahu projektové dokumentace na deskách spisu. Žalobci nad to

sporovali, že by současně s žádostí byly doloženy na deskách projektové dokumentace uvedené veškeré její části.

20. Za podstatné pochybení osoby na řízení zúčastněné žalobci označili jednání, že společně s žádostí nedoložila, že při provádění stavby nedojde k ohrožení sousedních pozemků a staveb. A ke své žalobní legitimaci žalobci doplnili, že daná stavba se nachází v zástavbě, tvořené rodinnými domy, v okolí se nevyskytuje další obytný dům, objem navrhovaného bytového domu neodpovídá danému místu a charakteru okolní zástavby. Navíc daná stavba zasáhne do jejich vlastnického práva (k nemovitostem, jež vlastní a zároveň sousedí s danou stavbou) způsobem, který byl již uveden v části IV. žaloby.
21. Další replikou ze dne 15. 3. 2021 žalobci stručně zopakovali podstatné žalobní námitky shodně jako v předchozí replice.

IV.

Posouzení žaloby

22. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [dle § 75 s. ř. s.]. Soud v dané věci nenařizoval ústní jednání, jelikož účastníci řízení na výzvu soudu dle § 51 s. ř. s. v zákonem stanovené lhůtě nereagovali.
23. Žaloba není důvodná.
24. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
25. Podle § 93 odst. 1 stavebního zákona: „[ú]zemní rozhodnutí o umístění stavby platí 2 roky ode dne nabytí právní moci, nestanoví-li stavební úřad v odůvodněných případech lhůtu delší.“
26. Podle § 93 odst. 4 stavebního zákona: „[ú]zemní rozhodnutí pozbývá platnosti, nebyla-li ve lhůtě platnosti podána úplná žádost o stavební povolení, ohlášení nebo jiné obdobné rozhodnutí podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů, nebylo-li započato s využitím území pro stanovený účel, nebo bylo-li stavební nebo jiné povolovací řízení zastaveno anebo byla-li podaná žádost zamítnuta po lhůtě platnosti územního rozhodnutí.“
27. Podle § 114 odst. 1 stavebního zákona účastník řízení „[ú]častník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitky; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží.“
28. Podle § 114 odst. 2 stavebního zákona účastník řízení „[k] námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

29. V dané věci žalobci jako zásadní žalobní námitku uplatnili nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí pro pozbytí platnosti předchozího (na žalobou napadené rozhodnutí navazujícího) územního rozhodnutí vzhledem k marnému uplynutí zákonem stanovené lhůty dle § 93 odst. 1 stavebního zákona, a to z důvodu na straně stavebníka (osoby na řízení zúčastněné), jenž v zákonem stanovené lhůtě nepodal úplnou žádost o stavební povolení dle § 93 odst. 4 stavebního zákona.
30. Soud předně poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2017, č. j. 9 As 175/2016 – 50, v němž se Nejvyšší správní soud věnoval výkladu pojmu „úplná“ žádost dle § 93 odst. 4 stavebního zákona v bodech 15 až 18 a konstatoval následující: „[p]ožadavek úplnosti žádosti o stavební povolení je nutno spojovat zcela v souladu s významem slova „úplná“ s okruhem náležitostí takové žádosti. Za úplnou žádost o stavební povolení pak lze považovat žádost obsahující nezbytné náležitosti a podklady s přihlédnutím k charakteru stavby, již se žádost týká. O úplnou žádost o stavební povolení nepůjde tehdy, když některá z jejích nezbytných náležitostí či podkladů bude v žádosti zcela absentovat.

[16] Posouzení úplnosti žádosti o stavební povolení se týká okruhu náležitostí či podkladů žádosti o stavební povolení, tj. posouzení, zda součástí žádosti požadovaná náležitost či podklad je. Úplnosti žádosti však není na překážku situace, kdy žádost obsahuje všechny nezbytné náležitosti či podklady, ale některá z těchto náležitostí či podkladů trpí dílčí vadou či nepřesností, kterou je třeba odstranit. Vada či nepřesnost náležitosti či podkladu žádosti o stavební povolení nemůže znamenat, že by na takovou náležitost či podklad žádosti o stavební povolení bylo možno hledět jako na chybějící. Vada či nepřesnost náležitosti či podkladu žádosti o stavební povolení sice mohou, nebudou-li v průběhu stavebního řízení odstraněny, vést v krajním případě až k zamítnutí žádosti. Nemohou však vést k závěru, že na náležitost či podklad bylo možno hledět jako na chybějící jen ze samotného důvodu jejich dílčí vady či nepřesnosti.

[17] Úprava v § 93 odst. 4 stavebního zákona (ve znění do 31. 12. 2012) „má zamezit případům, kdy by stavebník mohl zabránit pozbytí platnosti územního rozhodnutí jen tím, že by podal zcela neúplnou žádost o stavební povolení, což by v případě extrémní neúplnosti žádosti znamenalo nepochybně obcházení smyslu této zákonné podmínky. Jestliže by např. stačilo (což dosavadní právní úprava alespoň formálně skutečně nevylučovala), aby stavebník podal žádost, kterou mohl tvořit jen jinak prázdný papír obsahující např. pouze větu: „Žádám o vydání stavebního povolení na stavbu...“, je zřejmé, že by o takový postup skutečně šlo. Tyto dosavadní možné případy obcházení zákona již nová právní úprava jednoznačně vylučuje, když striktně požaduje, aby byla včas podána úplná žádost.“ Viz komentář k § 93 odst. 4 stavebního zákona in: Malý, J. Nový stavební zákon s komentářem. Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Praha: 2007, ASPI, 748 S., dostupný ze systému ASPI. S takto vymezeným účelem úpravy v § 93 odst. 4 stavebního zákona Nejvyšší správní soud souhlasí.

[18] Současně je třeba přihlížet i ke smyslu stavebního řízení, jímž je přezkum podané žádosti o stavební povolení a připojených podkladů z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést (§ 111 odst. 1 stavebního zákona), a rozhodnutí o námitkách účastníků řízení (§ 114 stavebního zákona). V rámci stavebního řízení se často střetávají zájmy stavebníka, účastníků řízení a veřejný zájem, přičemž stavební řízení by mělo skýtat prostor pro zhodnocení těchto zájmů a nalezení řešení těch otázek, které jsou pro dané řízení relevantní. To je možné jen při věcném hodnocení žádosti o stavební povolení, námitek a veřejného zájmu. Racionální výklad procesní úpravy ve stavebním zákoně by měl akcentovat vytvoření prostoru pro naznačené věcné

hodnocení. Tomu vyhovuje výklad § 93 odst. 4 stavebního zákona vycházející z toho, že o úplnou žádost o stavební povolení půjde i tehdy, když žádost obsahuje nezbytné náležitosti či podklady, byť by některé z podkladů či náležitostí trpěly dílčími vadami nebo nepřesnostmi. Jde totiž o výklad, který dává prostor pro odstranění takových vad a nepřesností i po uplynutí dvou let od právní moci územního rozhodnutí, a tudíž i výklad, který dává vyvážený prostor pro věcné hodnocení.“

31. V nyní posuzované věci ze správního spisu vyplynulo a mezi účastníky nebylo sporu o tom, že územní rozhodnutí pro danou stavbu bylo vydáno dne 21. 7. 2010 (v právní moci dne 23. 8. 2010). Přičemž výroková část územního rozhodnutí byla dotčena opravou zřejmých nesprávností v jeho písemném vyhotovení, provedených rozhodnutím sp. zn. SZ MCP6 110799/2011/OV/Ko (v právní moci dne 17. 1. 2012). Žádost o stavební povolení pro danou stavbu byla stavebníkem (osobou na řízení zúčastněnou) podána dne 15. 8. 2012; tj. 6 dnů před uplynutím zákonem stanovené dvou leté lhůty dle § 93 odst. 1 stavebního zákona.
32. Sporným v dané věci naopak byla skutečnost, zdali lze tuto žádost posoudit jako úplnou dle § 93 odst. 4 stavebního zákona. Soud ze správního spisu zjistil, že žádost o stavební povolení na danou stavbu nebyla podána v tzv. blanketní formě, nýbrž se jednalo o řádnou žádost podanou dle vzoru příslušného tiskopisu; předmět řízení z obsahu žádosti jednoznačně vyplýval. K žádosti byla stavebníkem připojena projektová dokumentace stavby vypracovaná dne 10. 8. 2012. Soud však současně přitakává žalobcům v tom, že po podání žádosti byly stavebníkem postupně na základě výzev stavebního úřadu dokládány podrobnější či aktualizovaná znění určitých částí projektové dokumentace.
33. Konkrétně žalobci v žalobě namítali, že až po uplynutí lhůty dle § 93 odst. 1 stavebního zákona a na základě výzvy k doplnění ze strany stavebního úřadu doložily přílohy vypočtené v žalobě pod písmeny (a), (f) až (p) dle žalobního řazení (viz bod 12 rozsudku). Pod bodem (a) žalobci poukázaly na opožděné doložení části projektové dokumentace - Požárně bezpečnostního řešení stavby dle přílohy č. 1 bod F. odst. 1.3. vyhlášky č. 499/2006 Sb. Soud však s touto námitkou nesouhlasí, jelikož ze správního spisu zjistil, že Požárně bezpečnostní řešení stavby pod označením F.1.3. pro danou stavbu vypracované Ing. H. datováno 8/2012 bylo stavebníkem doloženo již k žádosti jako součást přiložené projektové dokumentace. Nicméně je pravdou, že následně byly stavebníkem dokládány revize a doplnění požárně bezpečnostního řešení stavby. Uvedené však ničeho nemění na podstatné skutečnosti, že Požárně bezpečnostní řešení stavby bylo stavebníkem řádně jako součást projektové dokumentace doloženo již v okamžiku podání žádosti. Skutečnost, že následně docházelo ze strany stavebníka k odstranění vad či zpřesňování údajů v této části dokumentace nemůže mít za následek pozbytí platnosti územního rozhodnutí marným uplynutím lhůty dle § 93 odst. 1 stavebního zákona (viz strany 15 až 19 a 34 odůvodněná žalobou napadeného rozhodnutí).
34. Pod bodem (f) žalobci namítali opožděné doložení - Koordinační situace stavby dle přílohy č. 1 bod C. písm. b) vyhlášky č. 499/2006 Sb. Soud však ve správním spise ověřil, že současně se žádostí o povolení dané stavby byla jako část projektové dokumentace doložena i Koordinační situace stavby vypracovaná Ing. Arch. T., Ing. Arch. H. dne 10. 8. 2012, tudíž ani její následné doplňování a zpřesňování, nemůže mít za následek pozbytí platnosti územního rozhodnutí marným uplynutím lhůty dle § 93 odst. 1 stavebního zákona.

35. Pod bodem (g) žalobci namítali opožděné doložení - Zákresu stavby do katastrální mapy dle přílohy č. 1 bod C. písm. a) vyhlášky č. 499/2006 Sb. Soud opět ve správním spise ověřil, že současně se žádostí o povolení dané stavby byl jako část projektové dokumentace doložen i Zákres stavby do katastrální mapy – situace širších vztahů vypracovaný Ing. Arch. T., Ing. Arch. H. dne 10. 8. 2012, jeho následné doplňování a zpřesňování tak nemůže mít za následek pozbytí platnosti územního rozhodnutí marným uplynutím lhůty dle § 93 odst. 1 stavebního zákona.
36. Pod bodem (h) žalobci namítali opožděné doložení - Výkresu půdorysu 1. PP a řez („201“) dle přílohy č. 1 bod F. odst. 1.1.2. písm. b) a c) vyhlášky č. 499/2006 Sb. Soud však ve správním spise ověřil, že současně se žádostí o povolení dané stavby byl jako část projektové dokumentace doložen i Výkres půdorysu 1. PP vypracovaný Ing. Arch. T., Ing. Arch. H. dne 10. 8. 2012, tudíž jeho následné doplňování a zpřesňování, nemůže mít za následek pozbytí platnosti územního rozhodnutí marným uplynutím lhůty dle § 93 odst. 1 stavebního zákona.
37. Pod bodem (ch) žalobci namítali opožděné doložení - části dokumentace A. Průvodní zprávy dle přílohy č. 1 bod A. vyhlášky č. 499/2006 Sb. Soud se ani s touto výtkou neztotožňuje, jelikož v projektové dokumentaci doložené stavebníkem k žádosti o stavební povolení byla i pod označením A. doložena Průvodní zpráva, která byla vypracována dne 10. 8. 2012, pro danou stavbu (viz identifikace stavby, stavebníka, projektanta) a rovněž tak i po obsahové stránce zahrnovala veškeré obligatorně stanovené náležitosti (viz údaje o dosavadním využití a zastavěnosti území, o stavebním pozemku a o majetkových vztazích, údaje o provedených průzkumech a o napojení na dopravní a technickou infrastrukturu atp.). Soud tak opět toliko konstatuje, že následné doplňování, zpřesňování či zpřehledňování údajů v Průvodní zprávě nemůže způsobit zneplatnění územního rozhodnutí dle § 93 odst. 1 stavebního zákona.
38. Pod bodem (i) žalobci namítali opožděné doložení - části dokumentace B. Souhrnné technické zprávy dle přílohy č. 1 bod b. vyhlášky č. 499/2006 Sb. Náhledem do správního spisu soud zjistil, že část projektové dokumentace označené pod písmenem B. Souhrnná technická zpráva byla stavebníkem doložena již v okamžiku podání žádosti pro stavební povolení. Předmětná Souhrnná zpráva byla vyhotovena dne 10. 8. 2012 a je z ní zřejmé, že obsahuje obligatorní náležitosti jako urbanistické, architektonické a stavebně technické řešení dané stavby; její mechanickou odolnost a stabilitu atp. Proto i v tomto případě nelze posoudit její následné zpřesnění či doplnění jako neúplnost projektové dokumentace, jež by mělo mít za následek pozbytí platnosti územního rozhodnutí dle § 93 odst. 1 stavebního zákona.
39. Pod bodem (j) žalobci namítali opožděné doložení - části dokumentace F. Technické zprávy dle přílohy č. 1 bod F odst. 1. 1. vyhlášky č. 499/2006 Sb. Náhledem do správního spisu soud zjistil, že pod označením F.1.1 byla již k žádosti stavebníka pro stavební povolení na danou stavbu doložena Technická zpráva, která byla vypracována dne 10. 8. 2012, obsahující podstatné náležitosti jako účel objektu, zásady architektonického, funkčního, dispozičního a výtvarného řešení vegetačních úprav okolí objektu, technické a konstrukční řešení objektu atp. Následné doplňování či zpřesňování Technické zprávy pak za této situace nelze mít za následek neúplné projektové dokumentace způsobující zneplatnění územního rozhodnutí dle § 93 odst. 1 stavebního zákona.

40. Pod bodem (k) žalobci namítali opožděné doložení - části dokumentace Stavebně konstrukční část (technická zpráva, statické posouzení) dle přílohy č. 1 část F bod 1.2. vyhlášky č. 499/2006 Sb. Soud opět ze správního spisu zjistil, že Stavebně konstrukční část byla jako součást projektové dokumentace doložena stavebníkem již přímo k žádosti o stavební povolení, byla vypracována dne 10. 8. 2012, zodpovědným projektantem Ing. Arch. T., a obsahuje obligatorní náležitosti jako základní koncepční řešení nosné konstrukce, posouzení stability konstrukce atp. Tedy její následné zpřesňování opět nelze posoudit jako následek neúplné žádosti dle § 93 odst. 4 stavebního zákona, jež by bylo lze způsobit zneplatnění územního rozhodnutí dle § 93 odst. 1 stavebního zákona.
41. Pod bodem (l) žalobci namítali opožděné doložení - části dokumentace obsahující způsob založení stavby a technologické podmínky postupu prací týkající se stavební jámy dle přílohy č. 1 část F. bod 1.1.1. písm. f) a bod 1.2.1. písm. e) vyhlášky č. 499/2006 Sb. Soud upozorňuje na část projektové dokumentace doložené současně s žádostí o stavební povolení F.1.2 Technická zpráva, kde bylo o stavební jámě pojednáno tak, že s ohledem na charakter pozemku a na dostatečný prostor se předpokládalo, že celý obvod stavební jámy bude zabezpečen pomocí svahování, pouze v nejnutnějších případech by bylo využito pažení (viz strana 2) a k založení stavby bylo uvedeno (viz strana 3), že konstrukce založení je ovlivněna geologickými poměry na staveništi atp. Stavebníkem následně doložené podklady k námitkám účastníků a zpřesňující opatření zajištění stavební jámy je třeba posoudit toliko jako zpřesnění údajů již obsažených v projektové dokumentaci, nikoli jako doplnění podstatných údajů absentujících v žádosti dle § 93 stavebního zákona.
42. Pod bodem (m) žalobci namítali opožděné doložení dokumentace - Samočinného odvětrávacího zařízení dle přílohy č. 1 bod F odst. 1.4. písm. c), odst. 1.4.1. písm. d) a odst. 1.4.2. vyhlášky č. 499/2006 Sb. Soud upozorňuje, že součástí projektové dokumentace doložené zároveň se žádostí o stavební povolení byla část B. Souhrnná technická zpráva projektové dokumentace (strana 14), kde bylo k větrání stavby uvedeno, že bude instalováno vzduchotechnické zařízení, které bude provádět v případě mimořádné události dodávku vzduchu (přetlakové větrání) a vzduchotechnické zařízení bude realizováno tak, aby umožňovalo dodatečnou instalaci plošných filtrů. Jako součást projektové dokumentace byla zároveň doložena i Technická zpráva vzduchotechnika vyhotovená dne 10. 8. 2012, kde bylo podrobně pojednáno o větrání jednotlivých prostor stavby; zejména zde bylo rozpracováno, jakým způsobem bude zajištěno větrání místností, které nelze spolehlivě vyvětrat okny a technologickými zařízeními (sociální zařízení, kuchyně, sklepy, garáže atp.). Ještě podrobnější popis odvětrávání garáží (s důrazem na nucený odvod kouře a tepla z garáží) pak byl stavebníkem dodán následně v dokumentaci – Samočinné odvětrací zařízení ze dne 17. 10. 2012, jedná se však o pouhé zpřesnění včas doložené projektové dokumentace týkající se odvětrávání stavby, které tudíž není způsobilé zneplatnit územní rozhodnutí dle § 93 odst. 4 stavebního zákona.
43. Pod bodem (n) žalobci namítali opožděné doložení dokumentace - Elektrické požární signalizace dle přílohy č. 1 bod F odst. 1.4. písm. h), odst. 1.4.1. písm. i) a odst. 1.4.2. vyhlášky č. 499/2006 Sb. K této námitce soud uvádí, že v projektové dokumentaci doložené stavebníkem k žádosti o stavební povolení nebyla elektricko požární signalizace vůbec navržena, proto ani nebyla v rámci původní projektové dokumentace předkládána; s ohledem na pozdější změnu, pak stavebník tuto dokumentaci nechal vypracovat a doložil dne 17. 12. 2012. S ohledem na uvedené tak soud konstatuje, že následné doplnění

elektrické požární signalizace nemůže mít za následek pozbytí platnosti územního rozhodnutí marným uplynutím lhůty dle § 93 odst. 1 stavebního zákona.

44. Co se týče pod bodem (o) žalobci namítaného opožděného doložení - Inženýrskogeologického průzkumu a hydrogeologického průzkumu dle přílohy č. 1 bod F odst. 1.1.1. písm. f) vyhlášky č. 499/2006 Sb., soud uvádí, že v části B. Souhrnné technické zprávě projektové dokumentace doložené k žádosti o stavební povolení je na straně 6 zmíněn inženýrskogeologický i hydrogeologický průzkum pro ověření možnosti likvidace srážkových vod vsakem provedený společností K + K průzkum s. r. o. s tím, že konkrétní výsledky průzkumů jsou uvedeny v příloze k této zprávě. Dále v části projektové dokumentace F.1.1 Technická zpráva je na straně 8 až 9 v rámci způsobu založení objektu s ohledem na výsledky inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu obsažena rešerše inženýrskogeologických poměrů, kde je popsáno složení podloží pozemku dotčeného stavbou (jsou zde konkrétně vypočteny jednotlivé horniny svrchního proterozoika, horniny skalního podloží, horniny svrchní část profilu atp.); taktéž je zde uvedeno hodnocení radonového indexu pozemku a inženýrskogeologický a radonový průzkum. Je pravdou, že stavebníkem byl v průběhu stavebního řízení dodán podrobnější podklad k průzkumům, nicméně soud je přesvědčen, že ani v tomto případě nelze postup stavebníka vyhodnotit jako podání neúplné žádosti, jež by mělo za následek zneplatnění rozhodnutí o umístění stavby dle § 93 odst. 4 stavebního zákona.
45. Žalobci namítali pod bodem (p) opožděné doložení - vyjádření správců infrastruktury dle přílohy č. 2 část B. odst. 9 vyhlášky č. 526/2006 Sb., jež bylo doloženo až s podáním doplnění žádosti o stavební povolení dne 6. 12. 2012 (např. vyjádření PVK a.s. ze dne 10. 9. 2012 a ze dne 8. 10. 2012, vyjádření PRE distribuce a. s. ze dne 17. 10. 2012, vyjádření P.P. distribuce a. s. ze dne 28. 11. 2012). K této námitce soud předně poznamenává, že byla uplatněna v obecnější rovině, soud nemá povinnost přezkoumávat z úřední povinnosti, jaké konkrétní vyjádření správců infrastruktury (a z jakého důvodu) měly být součástí projektové dokumentace; proto soud toliko uvádí, že napojení objektu na technickou infrastrukturu přípojkami bylo předmětem územního řízení; potřebná vyjádření k přípojkám tudíž byla součástí spisu v době podání žádosti stavebníka. Vyjádření jiných správců veřejné infrastruktury pro účely stavebního řízení již nebylo zapotřebí, nemusely tak být dokládány k žádosti o stavební povolení.
46. Žalobci dále namítali, že k žádosti o stavební povolení nebyly vůbec stavebníkem doloženy následující dokumenty. Jednak pod bodem (b) uvedený - Výkres stavební jámy včetně stanovení průběhu prací s garancí, že nedojde k poškození sousedních nemovitostí dle podmínky č. 19 rozhodnutí o umístění stavby. Soud shodně se žalovaným poukazuje na skutečnost, že podmínka č. 19 územního rozhodnutí se otázky stavební jámy přímo nedotýká. Příslušná podmínka má zaručit, aby nedocházelo k přenosu otřesů ze stavby a zabránit tak poškození sousedních nemovitostí; dotčená podmínka je řešena v plánu organizace výstavby dle nároků stanovených vyhl. č. 26/1999 Sb., hl. m. Prahy (OTTP). Soud zdůrazňuje, že tato vyhláška v době rozhodné neobsahovala požadavek na doložení výkresu stavební jámy. Nicméně stavebník k výtkám žalobců v průběhu stavebního řízení doložil – Návrh zajištění stavební jámy vypracovaný 01/2015 Ing. Mgr. V., ze kterého vyplývá, že prováděním stavby nebudou sousední pozemky dotčeny. Soud v této souvislosti z důvodu stručnosti odkazuje na podrobnější odůvodnění této námitky žalovaným obsažené na stranách 8 až 9, 33 až 34 žalobou napadeného rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

47. Taktéž žalobci nesouhlasili s nedoložením pod bodem (c) uvedených - Půdorysů základů s vyznačením hladiny spodní vody dle přílohy č. 1 bod F. odst. 1.1.2. písm. a) vyhlášky č. 499/2006 Sb. Soud konstatuje, že již z části projektové dokumentace doložené stavebníkem k žádosti – F.1.1. Technická zpráva, věnované způsobu založení objektu s ohledem na výsledky inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu (na straně 8) je obsažena pasáž věnovaná podzemní vodě v prostoru staveniště s tím, že dle archivních zpráv a map lze podzemní očekávat v hloubce cca 8 – 12 m; propustnost horninového prostředí byla zjištěna nízká; závěrem pak bylo shrnuto, že hladina podzemní vody nebude ovlivňovat návrh a konstrukci základů. Daná stavba je projektována jen s 1 podzemním podlažím v hloubce 3,14 m; tudíž spodní voda se na stavbě neprojeví. S ohledem na shora uvedené se pak soudu jeví jako zcela logické, že za situace, kdy výkres řezu základů byl ukončen v hloubce cca 6 m, nebyl zde již dán prostor pro zobrazení hladiny spodní vody (ta, by se totiž nacházela mimo výkres).
48. Žalobci namítali i nedoložení pod bodem (d) Studie osvětlení a oslunění, jež měly prokazovat splnění požadavků OTTP dle přílohy č. 1 bod F. odst. 1.4.3. vyhlášky č. 499/2006 Sb, a podmínky č. 19 rozhodnutí o umístění stavby. Soud musí konstatovat, že studie prokazující vliv stavby na osvětlení a oslunění sousedních budov není obligatorní součástí projektové dokumentace; tudíž nebylo zapotřebí ji ve stavebním řízení dokládat. Nicméně soud upozorňuje, že Studie denního osvětlení a Proslunění ovšem pro danou stavbu byla vypracována Ing. K. v roce 2014, avšak netýkala se vlivu stavby na sousední nemovitosti, nýbrž problematiky osvětlení navrhovaných bytů náležejících ke stavbě (tj. byla v ní výpočtově zhodnocena úroveň denního osvětlení a prosluněnosti jednotlivých bytů v rámci stavby).
49. Jako poslední stavebníkem nedoložený podklad k žádosti žalobci označili pod bodem (e) - Výkres ozelenění pozemku s návrhem náhradní výsadby dle podmínky č. 10 rozhodnutí o umístění stavby. Soud upozorňuje, že až po podání žádosti stavebníkem bylo vydáno dotčeným orgánem rozhodnutí o kácení pod č. j. SZ MCPNE 01510/2012, ze dne 22. 10. 2012 a stavebníkovi v něm byla uložena povinnost výsadby náhradní zeleně. Stavebník na toto rozhodnutí reagoval a předložil výkres ozelenění pozemku s návrhem výsadby (č. SAD 2 001 N), který je součástí správního spisu.
50. Soud shrnuje a pro úplnost dodává, že ve správním spise ověřil, že projektová dokumentace doložená stavebníkem současně se žádostí na povolení dané stavby obsahuje veškeré dokumenty (listiny), které jsou vypsány jako její součást na deskách projektové dokumentace. Soud tímto reaguje na zavádějící konstatování žalovaného v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, že pokud jsou na deskách projektové dokumentace vypsány její obsahové součásti, pak tyto *musí* být v dokumentaci obsaženy.
51. Soud zdůrazňuje, že žádost o stavební povolení stavebník podal zároveň s povinnou přílohou - projektovou dokumentací v zákonem stanovené lhůtě platnosti územního rozhodnutí dle § 93 odst. 1 stavebního zákona. Skutečnost, že stavebník poté k výzvám (byť několikerým) stavebního úřadu doplňoval a zpřesňoval jednotlivé náležitosti projektové dokumentace nelze považovat za obcházení zákona. Navíc stavebník na výzvu vždy podklady doplnil. Soud tak dospěl k názoru, že stavebníkem podaná žádost o stavební povolení na danou stavbu obsahovala nezbytné zákonem stanovené náležitosti, nejednalo se tudíž o *neúplnou* žádost způsobitou zneplatnit územní rozhodnutí dle § 93 odst. 4 stavebního zákona. Jak již konstatoval Nejvyšší správní soud ve shora citovaném rozsudku ze dne 22. 2. 2017, č. j. 9 As 175/2016 – 50, zákonné ustanovení § 93 stavebního

zákonu ponechává účastníkům prostor pro odstranění vad a nepřesností žádosti (jejích příloh) i po uplynutí dvou let od právní moci územního rozhodnutí, pokud se jedná o odstraňování dílčích nepřesností či vad již doložené žádosti (příloh), jak tomu bylo i v tomto případě. Soud proto námitku pozbytí platnosti územního rozhodnutí v důsledku podání neúplné žádosti dle § 93 stavebního zákona posoudil jako nedůvodnou.

52. Žalobci v žalobě taktéž namítali možné ohrožení svých stavbou dotčených nemovitostí, když stavebník nedoložil dokumenty, které by prokazovaly, že sousední nemovitosti nemohou být zejména hloubením stavební jámy dotčeny. Žalobci totiž nesouhlasili s tím, že by hloubka stavební jámy, která má dosahovat cca 4 m a přitom je vzdálená od hranice jejich pozemků toliko cca 4 m, byla pro jejich nemovitosti bezpečnou vzdáleností. Dále byli žalobci přesvědčeni, že při absenci údajů o stavební jámě (jejím rozsahu a způsobu zajištění) nelze přezkoumat splnění podmínky územního rozhodnutí na nepoškození sousedních nemovitostí při výstavbě a nelze ani považovat za doložený podrobný návrh založení stavby. Soud v této souvislosti odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2010, č. j. 2 As 69/2012 – 122, v němž Nejvyšší správní soud přitakal postupu stavebního úřadu, který se nezabýval ve stavebním řízení vznesenými námitkami: „... nad jejich zákonem stanovený rozsah, stejně tak, v souladu se zásadou koncentrace řízení, nebude přihlížet k námitkám, které byly nebo mohly být uplatněny v územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území (§ 114 odst. 2 stavebního zákona); mezi takové námitky přitom jistě patří i námitky týkající se podmínek pro umístění navrhované stavby na pozemku, její výšky či odstupu od hranic sousedních pozemků. Pokud tedy stěžovatelé namítají nerespektování minimální odstupové vzdálenosti 2 m od společné hranice pozemku, Nejvyšší správní soud ve shodě s krajským soudem uvádí, že tato námitka měla být uplatněna v územním řízení (které v projednávané věci proběhlo); při přezkumu řízení o dodatečném povolení stavby se jí proto nelze zabývat.“ Námitky vznesené žalobci ohledně umístění stavební jámy tedy soud ve světle uvedeného judikátu posoudil jako nedůvodné, neboť měly být uplatněny v rámci územního řízení a nemají již své opodstatnění v řízení stavebním dle § 114 odst. 2 stavebního zákona; tudíž k nim nebude přihlížet. Soud zároveň upozorňuje, že žalovaný se s námitkami žalobců týkající se umístění a zajištění bezpečnosti stavební jámy pečlivě i s konkrétními odkazy na doloženou projektovou dokumentaci stavebníka (zejména soud zdůrazňuje konkrétní popis a rozbor několika různých druhů zajištění stavební jámy) vypořádal na stranách 8 až 9 žalobou napadeného rozhodnutí, na což soud pro stručnost odkazuje a toliko dodává, že ve správním spise ověřil, že žalovaným odkazované části projektové dokumentace jsou jeho součástí a údaje v nich obsažené odpovídají údajům, z nichž žalovaný při vypracovávání odůvodnění rozhodnutí vycházel. Soud toliko dodává, že není pravdou, že by ve správním spise absentovala projektová dokumentace, zabývající se zachováním řádných a bezpečných odstupů stavby od sousedních nemovitostí žalobců (viz zásadní shrnutí v předposledním odstavci na straně 9 žalobou napadeného rozhodnutí). A pokud žalobci nesouhlasili s vypořádáním této námitky provedené žalovaným na straně 34 žalobou napadeného rozhodnutí, soud upozorňuje, že námitka zde vypořádávaná byla formulována odlišným způsobem než v žalobě uplatněná námitka, jelikož se *a priori* věnovala požárně bezpečnostnímu řešení stavby a nikoli umístění a způsobu zajištění stavební jámy. Dále soud k výtce žalobců, že stavebník nedoložil k podání ze dne 21. 10. 2015 jako přílohu projekt zpracovaný do stupně dokumentace pro provedení stavby tak, aby z něj bylo patrné, že sousední pozemky nebudou stavbou dotčeny, odkazuje na stranu 33 žalobou napadeného rozhodnutí, kde

žalovaný tuto námitku řádně a srozumitelným způsobem vypořádal, když zdůraznil, že doloženou přílohou (nepřesně stavebníkem označenou jako *projekt*) k námitce účastníků byly výkresy Požárně nebezpečného prostoru ze dne 4. 5. 2015, kde bylo lze nalézt i textaci k ohledně odstupových vzdáleností ve vztahu k požárně nebezpečnému prostoru dané stavby od sousedních nemovitostí.

53. Jako nedůvodné posoudil soud i námitky uplatněné žalobci závěrem v části IV. žaloby, a to že byli nezákonným žalobou napadeným rozhodnutím zkráceni na svém vlastnickém právu, neboť danou stavbou došlo k narušení pohody jejich bydlení v důsledku zhoršení kvality a hodnoty prostředí v dotčené lokalitě, jelikož stavba je naddimenzovaná a nadměrně zatěžující okolí. Předně soud uvádí, že žalobci uplatněné námitky zůstaly toliko v rovině obecných tvrzení. Jak již soud výše předdeslal, žalobci mohou ve stavebním řízení uvádět pouze námitky týkající se jejich právní sféry; přičemž námitky sporující pohodu bydlení naddimenzováním stavby a jejím nadměrným zatěžováním okolí nikterak se svou právní sférou nikterak konkrétně nepropojili, jak je vyžadováno v § 114 odst. 1 stavebního zákona. Žalobci totiž vůbec netvrdili, které konkrétní kogentní normy zákona by měly být v této souvislosti porušeny a ani jakým způsobem je nepřiměřeností stavby zasaženo do vlastnických práv žalobců. Soud jen podotýká, že k určitému snížení hodnoty sousedních nemovitostí, co se týče zhoršení pohody bydlení, dochází téměř vždy a jde o nevyhnutelný následek většiny nových staveb. Práva vlastníků sousedních nemovitostí rozhodně nelze chápat tak, že právo na nerušený výkon jejich práv zůstane absolutně nedotčeno; nicméně je samozřejmě nutno zajistit, aby ke změnám v souvislosti s danou stavbou došlo v přiměřené zákonem stanovené míře. Soud shrnuje, že k předmětným námitkám nelze dle § 114 odst. 1 stavebního zákona přihlížet.
54. Rovněž tak soud konstatuje, že žalobní námitky týkající se shora popsaného negativního vlivu dané stavby na sousední nemovitosti žalobců, měly být žalobci uplatněny v průběhu předcházejícího územního řízení, v řízení stavebním již pro ně není dáno uplatnění, tudíž k nim nelze přihlídnout ani dle § 114 odst. 2 stavebního zákona. Soud v tomto případě opět odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2019, č. j. 4 As 12/2018 – 111, jenž v bodech [40] až [42] jednoznačně vymezil „... v obecné rovině rozdíl mezi územním a stavebním řízením. Územní řízení lze definovat jako zákonem stanovený postup příslušných orgánů (stavebních úřadů), jejichž cílem je vydání územního rozhodnutí. Ustanovení § 90 stavebního zákona stanoví taxativní vymezení hledisek, na základě kterých stavební úřad posuzuje žádost žadatele o vydání územního rozhodnutí. Pouze tato hlediska jsou předmětem územního řízení a pouze v něm se jimi také stavební úřad zabývá. V případě, že stavební úřad dospěje k závěru, že záměr je v souladu s veškerými požadavky vymezenými ve zmíněném § 90 stavebního zákona, vydá územní rozhodnutí. Za předpokladu, že s územním rozhodnutím některý z účastníků územního řízení nesouhlasí, v takovém okamžiku je oprávněn proti územnímu rozhodnutí v zákonné lhůtě brojit nejprve odvoláním k nadřízenému správnímu orgánu a následně u správního soudu žalobou proti rozhodnutí. Na územní řízení pak zpravidla navazuje stavební řízení, jež může být zakončeno mj. vydáním stavebního povolení. Ve stavebním řízení však účastník nemůže ve smyslu § 114 odst. 2 stavebního zákona uplatňovat námitky, které byly nebo mohly být uplatněny v územním řízení. Místo zde mají jen námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo proti požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věčnému břemenu k pozemku nebo stavbě (srov. § 114 odst. 1 stavebního zákona). Je tedy zřejmé, že zatímco v územním řízení posuzuje stavební úřad stavbu z hledisek vymezených § 90 stavebního zákona,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ve stavebním řízení ji posuzuje z hledisek uvedených v § 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona. Z toho plyne i odlišný rozsah a předmět námitek, které mohou účastníci v územním a stavebním řízení proti zamýšlené stavbě uplatnit (viz výše). V souzené věci je nepochybné, že námitky týkající se negativního vlivu stavby na stěžovatelčinu nemovitost, ať již v podobě namítaných škodlivých exhalací, hluku, otřesů, vibrací, prachu, zápachu z odvětrávání garáže, zastínění apod., stejně jako postupy stavebního úřadu při jejich posouzení, mohly najít své uplatnění v územním řízení. Jako již výše uvedeno, podle § 114 odst. 2 stavebního zákona se k námitkám účastníků řízení, které mohly být uplatněny v územním řízení, ve stavebním řízení nepřiblíží. Tudíž ani v řízení o žalobě proti rozhodnutí vydanému ve stavebním řízení (stavebnímu povolení) tyto námitky posuzovat nelze. Krajský soud tudíž správně shledal uvedenou žalobní argumentaci za nedůvodnou již z povahy věci.“

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

55. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správních řízeních neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
56. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve věci samé úspěšná a úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.
57. Výrok o nákladech řízení pod bodem III. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť osoba zúčastněná na řízení by měla právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem, k tomu ale v dané věci nedošlo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. června 2022

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.